

ISBN 978-86-82873-16-7

ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

ШЕЗДЕСЕТ ГОДИНА
ИНСТИТУТА ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК
С А Н У

ЗБОРНИК РАДОВА II

Уређивачки одбор:

др Гордана Јовановић, редовни професор, др Александар Лома, дописни члан САНУ, др Предраг Пипер, дописни члан САНУ, др Слободан Реметић, дописни члан АНУРС, др Стана Ристић, научни саветник, др Срето Танасић, научни саветник

Главни уредник:

Срето Танасић

БЕОГРАД
2007

CIP — Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

811.163.41(082)

ШЕЗДЕСЕТ година Института за српски језик САНУ : зборник радова II / уредник Срето Танасић. — Београд : Институт за српски језик САНУ, 2007 (Београд : Чигоја штампа). 223 стр. ; — 24 cm

Тираж 350. — Напомене и библиографске референце уз текст. — Библиографија уз поједине радове.

ISBN 978-86-82873-16-7

1. Танасић, Срето [уредник]

а) Српски језик — Зборници

COBISS.SR-ID 145325836

Рецензенти:

др Марта Бјелетић, виши научни сарадник, др Гордана Јовановић, редовни професор, др Александар Лома, дописни члан САНУ, др Предраг Пипер, дописни члан САНУ, др Слободан Реметић, дописни члан АНУРС, др Стана Ристић, научни саветник, др Срето Танасић, научни саветник

Секретари редакције:

мр Владан Јовановић

Марина Спасојевић

Израду и штампање финансирало је Министарство науке Републике Србије.

Издаје:

Институт за српски језик САНУ, Буре Јакшића 9

Коректура:

мр Владан Јовановић и Марина Спасојевић

Припрема за штампу:

Давор Палчић (palcic@eunet.yu)

Штампа:

ЧИГОЈА ШТАМПА

Београд, Студентски трг 13

chigoja@eunet.yu

www.chigoja.co.yu

Тираж

350

САДРЖАЈ

Предговор	7
Радови	
Ружица Бајић: <i>О православним израцима у Речнику Мајнице српске и Речнику српскохрватског књижевног и народног језика САНУ</i>	9–20
Марија Вучковић: <i>Глагол оћузнути 'ослабити, омршавити; оронутти; омлохавити' — јужнословенски дијалектизам или континуантисл. основе *rylz-?</i>	21–33
Мирјана Гочанин: <i>О именима близанаца</i>	35–43
Марија Ђинђић: <i>Турцизми у седамнаестом тому Речника САНУ</i>	45–51
Ненад Ивановић: <i>Принципи формирања и организације корпуса Речника српскохрватског књижевног и народног језика САНУ (у периоду од 1853. до 1953. године)</i>	53–78
Владан Јовановић: <i>О неким лексемама са оштрим тојмовним значењем 'гледати, поспитати' и њиховој лексикографској обради</i>	79–85
Марина Јуришић: <i>Неке акценатске занимљивости из ичињских села</i>	87–95
Наташа Марковић: <i>Преглед Вукове граматичке терминологије</i>	97–108
Милица Марјановић: <i>Ејноними са негативном експресивном конотацијом</i>	109–118
Драгана Настановић: <i>О акузативу једине неких именица мушког рода прве деklinационе врсте</i>	119–127
Веселин Петровић: <i>Зоонимски систем Горњих Сјерањана (код Пријепоља)</i>	129–137
Мирјана Петровић: <i>Неки проблеми у проучавању лексике свадбених обичаја</i>	139–145
Драгана Радовановић: <i>Преношење акцената на ироклинику у говору Ваљевске Колубаре</i>	147–168
Данијела Радоњић: <i>О једном сегменту Вукове војвођанске лексике у Речнику САНУ</i>	169–176
Ана Савић-Грујић: <i>Географски распоред двеју фитонимских лексема у иризренско-шимочким говорима (клиј, окомак)</i>	177–189

Прикази

Наташа Вуловић: <i>Уз седамнаестџи џом Речника САНУ</i>	191–194
Бранкица Марковић: <i>Миодраг Јовановић, Говор Пашићровића</i>	195–202
Бојана Мојсиловић: <i>Рајна Драгићевић, Лексикологија срџског језика</i>	203–208
Марина Спасојевић: <i>Бојана Милосављевић, Форме учџивосџи у срџском језику</i>	209–211
Данијела Станић: <i>Иван Клајн — Милан Шийка, Речник сџраних израза и изрека</i>	213–217

Хроника

Виктор Савић: <i>Сџандардизовање сџаре ћирилице и њено регистровање у Уникоду</i>	219–223
---	---------

ISBN 978-86-82873-16-7, p. (169–176)
УДК 811.163.41'373.21(497.113)
2007.

ДАНИЈЕЛА РАДОЊИЋ

О ЈЕДНОМ СЕГМЕНТУ ВУКОВЕ ВОЈВОЂАНСКЕ ЛЕКСИКЕ У РЕЧНИКУ САНУ¹

Рад ће разматрати лексику Вуковог *Рјечника* обележену географским одредницама које се односе на територију Војводине, и њену потврђеност у *Речнику* САНУ. Поређењем лексичких јединица које припадају Вуковој војвођанској лексици са одговарајућим одредницама *Речника* САНУ биће издвојене лексеме које у *Речнику* САНУ имају једино потврду из Вуковог *Рјечника*. Извршени су семантичка класификација издвојене лексике и преглед квалификатора којима су лексеме означене у *Речнику* САНУ.

Кључне речи: лексема, лексичко-семантичка група, покрајинска реч.

Један од веома важних извора при изради *Речника српскохрватског књижевног и народног језика* САНУ јесте *Српски рјечник истиумачен њемачкијем и латинскијем ријечима* Вука Стефановића Караџића. Богата лексичка грађа ексцерпирана из Вуковог *Рјечника* обухвата речи из различитих српских крајева.² У другом издању *Рјечника* основном лексичком фонду свог завичаја (в. Кашић 1973, 170–171) Вук прикључује и речи које је чуо на путовањима, као и оне које су му слали сарадници. Уз одговарајуће одреднице, које су му се „учиниле особите и свуда по народу непознате“, Вук је назначио коју је где чуо или где се она говори, наглашавајући и да „по томе неће нико мислити да се оне само у онима мјестима говоре“,³ већ да носе одговарајућу географску ознаку јер је са те територије располагао потврдама за њихово коришћење. Велики део ове локализоване лексике за-

¹ *Речник српскохрватског књижевног и народног језика* САНУ, у даљем тексту *Речник* САНУ.

² А. Белић истиче да је Вук „обухватио готово све српске земље и покрајине“ и наводи колико је који крај учествовао у Вуковом лексичком материјалу (Белић 1948, 165–168).

³ Српски рјечник, предговор другом издању (непаг.).

бележен је на територији Војводине. О тој групи географски одређених лексема више пута је писано (Ивић 1966; Кашић 1967; Кашић 1968), често уз истицање њиховог претежно страног порекла и њихове условљености одређеним цивилизацијским нивоом (Ивић 1966, 85–87; Кашић 1968, 204–205), при чему се скреће пажња на лексику везану за нове друштвене односе, уређену државну администрацију и војску, развијену трговину и саобраћај.

У овом раду биће разматрана лексика Вуковог *Рјечника*⁴ обележена географским ознакама које се односе на територију Војводине. Екскерпиране су речи из *Рјечника* уз које су дате ознаке: војводство, Срем, Банат, Бачка, Фрушка гора, Нови Сад, Карловци. Та је лексика упоређена са одговарајућим одредницама у до сада објављеним томовима *Речника САНУ*.⁵ При поређењу су издвојене лексеме које у *Речнику САНУ* немају другу потврду осим оне из Вуковог *Рјечника*. Ова лексика биће предмет анализе у раду. Циљ рада јесте провера статуса тог дела Вукове војвођанске лексике у *Речнику САНУ*, односно у савременом српском језику.

У изради *Речника САНУ* коришћена је и грађа бројних збирки речи, међу којима су и збирке речи прикупљене на територији Војводине⁶, па је одсуство других потврда разматране лексике индикатив-

⁴ Коришћено је треће издање *Рјечника* (допуњено речима из Вукових маргиналија).

⁵ До сада су објављене књиге 1–17, па су у разматрање узете одреднице од слова А до слова О.

⁶ Збирке речи са територије Војводине: Јаковљевић Љуб., Збирка речи из Војводине, 1899; Подградски Платон, Збирка речи из Баната, 1899; Бајић Светозар, Збирка речи из Баната, 1899; Хорват Лаза, Збирка речи из Барање, Срема и Лике, 1899; Поповић Јован, Збирка речи из Срема, 1900; Радојчић Никола, Збирка речи из Срема, 1900; Гајин Ђока, Збирка речи из Бачке, 1900; Дунђерски Јован, Збирка речи из Бачке, 1900; Медаков Милан, Збирка речи из Бачке, 1900; Недељковић Мирко, Збирка речи из Бачке, 1900; Пекаровић Милан, Збирка речи из Бачке, 1900; Остојић др Тихомир, Збирка речи из Бачке и Хрватске, 1900. и 1908; Аршинов Паја, Збирка речи из Баната, 1901; Лотић Љубомир, Збирка речи из Баната, 1902; Радонић Новак, Збирка речи из Бачке; Ђерић Василије, Збирка речи из Србије и Војводине; Змај Јован Јовановић, Збирка речи из разних крајева, а поглавито из Војводине, 1898–1902; Борјановић Јован, Збирка речи из Босне, Херцеговине, Срема и Хрватске, 1904–1905; Максимовић др Јован, Збирка речи из Војводине и Србије, 1906; Прерадовић Дамјан, Збирка речи из Срема, 1906; Натошевић др Ђорђе, Збирка речи из Срема, Баната и Србије, 1908; Кашиковић Реља, Збирка речи из Босне, Херцеговине и Срема, 1913; Шкарић Милош Ђ., Збирка речи из Босне, Херцеговине, Срема и Хрватске, 1913; Медић Мојо, Збирка речи из Војводине и Хрватске, 1925–1929; Трбојевић Петар Т., Збирка речи из Лике и Војводине, 1951, 1955. и 1960.

но, тим пре што су многи извори по времену блиски забележеним речима у Вуковом *Рјечнику*.

Део Вукове војвођанске лексике прешао је у основни лексички фонд савременог српског језика, често развијајући бројна нова значења. Те су лексеме регистроване у *Речнику* САНУ, а њихова значења потврђена су разнородним примерима. Вукова војвођанска лексика обухвата и оне лексеме, истина малобројне у односу на претходну групу, које у *Речнику* САНУ немају других потврда. Пронашли смо 80 таквих лексема:

а̀вр̄ље, а̀днађ, ај̀мана, а̀мељ, ан̄т̄р̄ешељ, а̀йкало, ба̀бац, ба̀бица, ба̀гаљ, ба̀дњара, ба̀ка̀руша, ба̀рнуља, ба̀ура, ба̀ша, бѝрва̀шии, бѝрти́ашии, бо̀блија, бо̀газ, бра̀тиичина, брѝжди́и, бро̀јач, бу̀бањ, бу̀ђара, бу̀шак, ва̀шари́и, вѐлћеро̀в, вѐлћеро̀вица, вѐлћерски́, вѐртиа́, вѝгањ, вѝриза́и се, во̀ђарка, вра̀њ, вр̄ча́и, вр̄чи́ца, га̀врати́ се, гла̀вно, гр̄нало, гу̀шича̀р, дрѐновача, ђѝкну́и, ђѝла̀с, ђѝјел, ѐшкуто̀в, заб̀ана́и, за̀дњи́ца, зар̄о̀жи́и, ка̀џа, ка̀чка, ка̀шича̀р, кла̀шња, клѐбеџан, кли́за, ко̀ка, коло̀т̄ури́и, ко̀рмош, ко̀шуља̀ц, кр̄ди́ње, кр̄т̄ио̀р̄ђа, кр̄џан, кр̄дра̀вац, ку̀ла̀б, ло̀говски́, ло̀мача, лу̀дара, мар̄гѐт̄а̀нски́, мѐсељ, мр̄ги́њ, му̀ра, му̀цава̀ц, на̀до, на̀живичи́и, на̀мети́, на̀рада́и, на̀редни́к, на̀ђвице, нач̄е́сти́и, ови́да́и, од̄и́р, ои́ла̀зну́и.

Међу наведеним лексичким јединицама има моносемичних лексема, али и полисемичних, чија су остала значења потврђена у *Речнику* САНУ бројним примерима из других извора. Моносемичних лексема има 30. То су следеће лексеме:

а̀йкало 'епкало, залистак на дулцу', *ба̀дњара* 'воденица поточара на бадањ', *ба̀ша* 'свекар', *бѝрва̀шии* 'палије на теретним колима', *бѝрти́ашии* 'водити биртију', *бо̀блија* 'гомила, хрпа', *брѝжди́и* 'гласно плакати', *бу̀ђара* 'пуноглавац', *вѐлћеро̀в* 'који припада велћеру', *вѐлћеро̀вица* 'велћерова жена', *вѐлћерски́* 'који се односи на велћера', *вѝгањ* 'женска хаљина', *вѝриза́и се* 'веризати се (играти се вериза, клиса)', *во̀ђарка* 'она која води слепца, жена слепчовођа', *вра̀њ* 'вранац (назив за птицу весларицу)', *вр̄ча́и* 'чистити лан или вуну на перајици, перјати', *вр̄чи́ца* 'гребен за лан гвоздена перајица', *га̀врати́ се* 'играти се нарочите игре штаповима', *ђѝла̀с* 'раскалашни, разуздани свештеник', *ђѝјел* 'с леве стране уз руду (возити)', *ѐшкуто̀в* 'који припада ешкуту', *клѐбеџан* 'шмокљан, будала', *кр̄т̄ио̀р̄ђа* 'крџан (сват који уочи свадбе преноси јела из младожењине у девојчину кућу и својим шалама развеселава сватове)', *ло̀говски́* 'који се односи на логова, који припада логову', *мар̄гѐт̄а̀нски́* 'који се односи на маргетана', *мѐсељ* 'стаклена бочица, чашица из које се пију алкохолна пића (најчешће ракија), чокањ, сатљик', *на̀рада́и* 'много гово-

рити, брбљати, торокати', *начéстийи* 'сађењем нових садница попу-
нити места на којима се стари виноград осушио', *овидаџи* 'појести,
пождерати', *одџир* 'штета, трошак'.

Лексеме са развијеном полисемијом, чије је једно од значења пот-
врђено у *Речнику САНУ* само Вуковим *Рјечником*, нешто су бројније
од моносемичних. Има их 50. Навешћемо их:

аврље 'покошен и делимично иструлео коров', *аднађ* 'жандарм',
ајмана 'ајван (стока, марва; живинче)', *амель* 'нечисто жито, очинци',
антирешель 'неред у соби', *бабац* 'крупан орах', *бабица* 'дрво о које
деца вешају вавез кад хватају птице', *багаль* 'багља (навиљак)', *бакà-
руша* 'меденица, бакарно звоно које се везује о врат стоци', *барнуља*
'крава мрке длаке', *баура* 'шута овца, без рогова', *бодгаз* 'пређа за хва-
тање рибе', *брајичина* 'волоовско око (вишегодишња зељаста биљ-
ка)', *брџач* 'онај који је у винограду узимао као порезу плод са сваке
десете врсте', *бубан* 'кош од прућа којим се хвата риба', *бушак* 'цр-
вљив плод лешника', *вашариџи* 'одржавати вашар', *верџа* 'тканина
за прегачу', *главно* 'многа, доста', *грнало* 'лопата за згртање жита на
гумну', *гушчар* 'муж, док му жена не прође четрдесет дана после поро-
ђаја', *дреновача* 'врста позне, ситне трешње', *ђикнуџи* 'пасти, стропо-
штати се', *забанџи* 'бацити (штап, мотку и сл.) тако да одскочи, да се
одбије', *задњица* 'задња половина од саре', *зарџиџи* 'потерати из-
данке, пустити жиле', *каца* 'свако буре, бачва', *качка* 'врста дечије
игре', *кашичар* 'жличарка (врста птице)', *клашња* 'комадић чохе или
крпе који се везује гуски, ћурки и сл. око ноге ради распознавања', *кли-
за* 'у игри дугмета, дугме са посебном вредношћу (као поен у игри)',
кодка 'полни орган у женског детета', *колойџуриџи* 'колотур (део на раз-
боју о којем висе нити)', *кормош* 'врста инсекта', *кошуљац* 'мушка
кратка кошуља коју тежаци за време жетве облаче преко одела', *крџ-
иње* два савијена дрвета испреплетана узицама која служе за ношење
сламе', *крџан* 'сват који уочи свадбе преноси јела из младожењине у
девојчину кућу и својим шалама развеселава сватове', *кџдравац* 'врста
чупавог ћилима', *кулаб* 'грета на којој лежи воденични камен', *лџмача*
'сува грана (која се носи из шуме кући на ватру)', *лџдара* 'лудаја (врста
бундеве)', *мрџињ* 'мравињак', *мура* 'блато, земља узажена са водом',
муцавац 'врста шљиве', *надо* 'храна коју свиње саме налазе у природи',
наживичиџи 'пресећи дрво тако да се не раздвоји, него само пре-
вали, остане живо и настави да листа', *намеџ* 'жито повлашћеног ста-
лежа које се разда воденичарима да га самелу преко реда', *наредниџ*
'онај који људе наређује на робију', *нађвице* 'дебља полутка дрвета у
којој су издубени одељци за поједине хлебове, у којима хлеб надолази

и у чему се у фуруну носи', *ойлазнуџи* 'прескочити део земље при орању, оставити оплазе при орању'.

Извршена је семантичка класификација лексике која је предмет овог рада. Лексика је разврстана у више лексичко-семантичких група.

Биљни и животињски свет представљају називи биљака (*браџи-чина*), воћа и поврћа (*дреновача, муцавац, лудара*), коштуњавих плодова (*бабац, бушак*), називи за врсте птица (*врањ, кашичар*), називи водоземаца (*буђара*), инсеката (*кормош*) и њиховог станишта (*мр-гињ*), као и називи домаћих животиња (*баура, барнуља, ајмана*).

Већи број одредница означава појмове из области пољопривреде, и то земљорадње (*ойлазнуџи, амел, багал, аврље*), виноградарства (*начесџиџи*), млинарства (*бадњара, кулаб, намет*), и других пољопривредних послова и појава у вези са земљом (*наживичџи, зарожџи, мура, ломача*). Овде се могу убројати и називи оруђа за обављање пољопривредних радова (*крошње, грнало, бирваџи*), направа за рибарење (*бубањ, богаз*), као и лексеме које означавају различите појмове у вези са коњарством (*логовски, ђиџел*) и узгајањем домаћих животиња (*бакаруша, клашња, надо*).

Неколико лексема означава домаће радиности (*врчаџи*) и алатке за обављање тих послова (*врчица, колоџуриџи*), појмове у вези са кућом и окућницом (*анџрешел*), или делове намештаја (*кудравац*). Има и лексема које означавају одећу и обућу, и њихове делове (*кошуљац, вигањ, верџа, задњица*). Неколико одредница представља појмове у вези са исхраном (*боблија, овидаџи*), посуде за припремање хране (*нађвице*), за држање течности (*месел, каца*).

Само једна одредница означава део тела (*кока*).

Већи број лексема означава појмове у вези са фолклором. Неколико одредница означава (дечје) игре (*гавраџи се, виризаџи се, качка, клиза, бабица*), док само једна лексема означава музички инструмент, односно његов део (*ајкало*).

У област друштвених односа могу се сврстати лексеме које именују сродство (*баша*), улогу у народном обичају (*крџојрђа, крџан, гушчар*) или личности са одређеним, обично негативним психичким и моралним особинама (*клебеџан, џилас*).

Поједине лексеме означавају називе људи према послу коју врше (*вођарка, наредник, бројач*), или означавају појмове у вези са занимањем (*аднађ, ешкџов, бирџаџиџи*). Неке од лексема означавају активности и појмове из свакодневног живота (*нарадаџи, брижџиџи, џикнуџи, забанаџи, одир, главно*). Неколико лексема означава појмо-

ве из области организованог војног живота (*велћеров, велћеровица, велћерски, маргејтански*).

Биће корисно споменути и две лексеме које припадају Вуковој лексици са територије Војводине, а чија значења *Речник САНУ* не бележи. То су *врѣжа* 'лубенице и диње' и *окрајина* 'окрајак хлеба'. Оне би могле бити прикључене лексичко-семантичким групама које означавају воће (*врѣжа*), односно појмове у вези са исхраном (*окрајина*).

Да би био утврђен статус ове групе Вукове лексике са територије Војводине у *Речнику САНУ*, прегледали смо и квалификаторе просторне заступљености и временске ограничености који стоје уз одреднице, односно њихова поједина значења. Речник углавном региструје територијалну маркираност лексема, означивши их као покрајинске речи, што је доследније спроведено у новијим томовима. Неколико речи обележено је квалификатором застарело (временска маркираност): *аднађ, бројач, грнало, намети, наредник*.⁷ Важно је приметити и да међу лексичким јединицама разматране лексике има оних које због своје експресивности не припадају неутралној лексици, што их сврстава на периферију лексичког система, нпр.: *гушчар, ђилас, клебеџан, овидаџи*. Заступљеност лексике страног порекла знатно је мања у односу на просечну заступљеност страних речи у војвођанској лексици⁸. Из мађарског језика позајмљено је пет лексема: *аднађ, виган, ђиџел, ешкуџов, месел*, из немачког четири: *бирџашиџи, велћеров, велћеровица, велћерски*, из турског две: *буђара, кулаб*, и из латинског језика две: *антирешел* и *мргин*. Дакле, од 80 лексема које су предмет овог рада само 13 је страног порекла.

Дати преглед показује да је лексика која је предмет наше анализе семантички веома разуђена. Наведене лексичко-семантичке групе, осим неколико лексема које означавају поједина занимања и појмове у вези са њима, везане су за сеоски миље, за живот, рад и обичаје сеоског живља, а неке носе и обележје фолклора ондашњег времена. Како лексика која је предмет анализе у овом раду најчешће означава различите појмове из сеоског живота (терминологија пољопривреде, куће и покућства) међу разлозима за њено потискивање из лексичког система свакако је и убрзана индустријализација и урбанизација војвођанског друштва. Неке лексеме због своје експресивности припада-

⁷ Због изостанка других потврда (осим потврде из Вуковог *Рјечника*) слична маркираност била би очекивана и код осталих разматраних примера. Ипак, с обзиром на сродност са богатије потврђеним речима, може се оставити могућност да реч „живи негде у говору“ (Радовић-Тешић 1982, 261), нарочито када су у питању деривати.

⁸ О уделу домаће и стране лексике у војвођанским речима в. Ивић 1966, 85.

ју периферном слоју лексике српског језика, и подложне су потискивању из употребе и замењивању новим речима. Можемо претпоставити да су у књижевном језику многе од речи анализираних у овом раду имале ограничену употребу и на просторној и на временској равни.⁹

ЛИТЕРАТУРА И ИЗВОРИ

- Белић 1948:** Александар Белић, *Вукова борба за народни и књижевни језик*, Београд.
- Ивић 1966:** Павле Ивић, О Вуковом Рјечнику из 1818. године, Сабрана дела Вука Караџића, књига друга. *Српски рјечник* (1818), Београд, 19–188.
- Кашић 1967:** Јован Кашић, Војвођанска лексика у Вуковом Рјечнику, *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, књ. X, 199–224.
- Кашић 1968:** Јован Кашић, Градске речи у Вуковом Рјечнику, *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, књ. XI/1, 147–178.
- Кашић 1973:** Јован Кашић, Лексика Вуковог Рјечника и савременог књижевног језика, *Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, књ. XV/I, 165–175.
- Кашић 1964:** Јован Кашић, О Српском рјечнику из 1852, *Српски рјечник* (1852), II, Београд, 1483–1744.
- Радовић-Тешић 1982:** Милица Радовић-Тешић, Архаизми и њихова обрада у Речнику САНУ, *Лексикографија и лексикологија*, Београд — Нови Сад, 257–262.
- Речник САНУ:** *Речник српскохрватског књижевног и народног језика*, 1–17, Београд, САНУ, Институт за српски језик, 1959–2006.
- Српски електронски речник:** Српски електронски речник, израдио Милорад Симић.
- Српски рјечник:** Вук Стефановић Караџић, *Српски рјечник иштумачен њемачкијем и латинскијем ријечима*, скупно га и на свијет издао Вук Стеф. Караџић, четврто државно издање, Београд, 1935.
- Српски рјечник (електронска верзија):** Вук Стефановић Караџић, *Српски рјечник иштумачен њемачкијем и латинскијем ријечима*, Србософ, 2007.

⁹ Речи које су „изгубиле актуелност“ спомиње П. Ивић, наводећи и неке од речи из Вуковог *Рјечника* које никада нису биле „одомаћене у књижевном језику“ (Ивић 1966, 155–156). О разликама између Вуковог *Рјечника* и лексичког фонда савременог књижевног језика в. Кашић 1973.

Summary

Danijela Radonjić

ON A SEGMENT OF VUK'S LEXICS FROM VOJVODINA IN THE DICTIONARY OF THE SERBO-CROATIAN LITERARY LANGUAGE AND VERNACULARS (RSA)

In this paper, a retrospective matching study of Vuk's Dictionary lexis bearing geographical marks related to Vojvodina's region and its recognition in the Dictionary of the Serbo-Croatian Literary Language and Vernaculars (RSA) was performed. A match comparison of specific lexis units that belong to Vuk's lexis from Vojvodina and RSA was followed by selection of those RSA lexemes that are only matched in Vuk's Dictionary. The discussion was completed both, with semantic classification of selected lexis, and review of lexicographical codes used to mark lexemes of RSA.